

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Ilmastokokoukselle suuret odotukset

Pariisissa maanantaina alkaneen YK:n ilmastokokouksen alkuasetelmat ovat paremmat kuin aikaisemmillä ilmastokokouksilla. Maailman suurimpien kasvihuonepäästöjen aiheuttajien Kiinan ja Yhdysvaltojen asenteet ovat aikaisempia kokouksia myönteisemmät.

Pariisin kokoukseen on ladattu paljon ennakkopaineita, koska Durbanin kokouksessa vuonna 2011 YK:n jäsenmaat sopivat aloittavansa neuvottelut poliittisesti sitovasta sopimuksesta. Tämä sopimus on nyt tarkoitus allekirjoittaa Pariisissa. Tavoitteena on pysäyttää ilmaston lämpeneminen enintään kahteen asteeseen.

Odotuksia lisää myös, että 183 maata on etukäteen ilmoittanut, mitä ne aikovat päästöjen vähentämiseksi tehdä. Esimerkiksi EU on luvannut vähentää hiilidioksidipäästöjään vuoden 1990 tasosta vähintään 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi uusiutuvan energian osuus on luvattu nostaa 27 prosenttiin energian loppukulutuksesta.

» Taakanjaon oikeudenmukaisuus on tärkeää myös EU:n sisällä.

Vaikka poliittista tahtoa on nyt enemmän kuin aikaisemmissa ilmastokokouksissa, niin suurimmat kiistakysymykset ovat samoja kuin ennenkin. Miten tarvittavat toimet rahoitetaan, ja kuinka vastuu jaetaan teollisuusmaiden ja kehittyvien maiden kesken?

Kehitysmaille on jo luvattu päästöjen vähentämiseen sata miljardia dollaria vuodessa vuoteen 2020 mennessä. Pariisissa on tarkoitus selvittää, onko lupauksesta pidetty kiinni.

Pariisissa neuvotteltavan sopimuksen mittakaava on taloudellisesti valtava. Jos sitoumuksensa antaneet 183 maata toteuttavat lupauksensa, niihin tarvitaan Kansainvälisen energiajärjestön laskelmien mukaan 13 500 miljardin euron investoinnit.

Tämäkään summa ei riitä kahden asteen tavoitteen saavuttamiseksi. Se edellyttäisi Suomen pääneuvottelijan Harri Laurikan mukaan investointien nelinkertaistamista. (Kauppalehti 30.11.)

Suomen kannalta on tärkeää, nähdäänkö energiamarkkinoiden murros haittana vai mahdollisuutena. Globaalit investoinnit päästöjen vähentä-

miseksi ovat joka tapauksessa suuret. Tämä mahdollisuus pitää Suomessa hyödyntää mahdollisimman hyvin.

Meillä on näyttöjä uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämisessä. Energiantuotannon rakenne on Suomessa monipuolinen ja energiateknologia-osaaminen on korkeatasoista. Edessä oleva energiamarkkinoiden murros on Suomelle myös mahdollisuus.

Pariisin neuvottelujen lopputulosta on vaikea arvioida. Neuvottelupohjaksi on laadittu 54-sivuinen pohjaesitys, mutta se saattaa vielä loppumetreillä muuttua. Todennäköisesti monet maat haluavat, että heidän olosuhteensa otetaan globaalissa sopimuksessa huomioon.

Esimerkiksi Durbanin ilmastokokouksen päätöksen mukaan Suomen metsät muuttuivat hiilinielusta päästölähteeksi. Sopimuksen mukaan Suomen pitäisi maksaa metsäpinta-alan vähenemisestä, vaikka puusto kasvaa hakkuita enemmän.

Taakanjaon oikeudenmukaisuus on Pariisin kokouksen lisäksi avainasia myös EU:n sisällä. Vaikka EU päätti viime vuonna yhteisistä ilmastoja energiapoliittista tavoitteista vuoteen 2030 saakka, niin taakan jäsenmakohtainen jakaminen tehdään EU:ssa vasta Pariisin kokouksen jälkeen.

EU:n uusissa tavoitteissa luovuttiin maakohtaisesta tavoitteesta uusiutuvan energian osuudeksi sekä uusiutuvien osuuden nostamisesta kymmeneen prosenttiin liikennepolttoaineista.

Päättämättä on myös päästökaupan ulkopuolisten alojen maakohtainen vähennystavoite. Näitä aloja ovat liikenteen lisäksi maa- ja metsätalous, rakennusten lämmittäminen ja jätteiden käsittely. Nykyisen sopimuksen mukaan Suomen vähennystavoite on 16 prosenttia. Eräiden arvioiden mukaan tavoite saattaa kaksinkertaistua 35–37 prosenttiin.

Suomen kannalta on erittäin tärkeää, miten metsien hiilinielu otetaan EU:n sisäisessä taakanjaossa huomioon.

EU:n tavoitteet saattavat Pariisin kokouksen päätösten jälkeen vielä muuttua. On hyvin todennäköistä, etteivät tavoitteet ainakaan lievene. Tästä syytä on tärkeää, että suomalaiset päättäjät paimentavat myös sitä, mitä EU päättää Pariisin kokouksen jälkeen.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.

VIERAILIJA

Aseistariisuutujat

Valtion tärkeimpiin tehtäviin kuuluu kansalaisten oikeudenmukaisuuden ja turvallisuuden tunteen takaaminen. Vapaa ja itsenäinen Suomi, jonka edelliset sukupolvet ovat meille so-dissa puolustaneet, juhlistaa tällä viikolla 98-vuotista itse-näistä taivaltaan.

Kuluneena vuonna yhteiskuntaamme, arvojamme ja turvallisuu-den tunnettamme on koeteltu ennennäkemättömällä tavalla. Maailman suurvalta-politiikan käänteet ja koko Eurooppaa koetteleva pakolaiskriisi sekä sen laajamittainen ulottuminen myös meille pohjoiseen Suomeen ovat olleet jär-risytäviä. Yhteiskunnan muut-os, joka on kenties tullut jää-däkseen, on hätkähdyttävä.

On ollut suorastaan surullista huomata, miten helposti me suomalaiset olemme valmiita luopumaan arvoistamme ja miltei koko identiteetistämme heti, kun jokin ulkopuolinen asia tai sana kyseenalaistaa niit-tä. Kuka arvojamme, esimer-kiä vapautta ja itsenäisyyt-

tämme sitten puolustaa, elle-mme me itse?

EU:n komissio on valmiste-lemassa esitystä aseiden han-kinnan ja hallussapidon val-vonnasta annetun direktiivin muuttamisesta.

Pääpiireiteissään komission esitys tarkoittaisi sarjatulia-seiden hankinnan ja hallussa-pidon kieltämistä yksityisiltä henkilöiltä kokonaan, myös py-syvästi ampumakelvottomiksi muunnettuna.

Rynnäkköväriärien ja ko-nepistoolien puolautomaatti-versioihin annettaisiin jatkos-lupa vain erittäin rajoitetuin perustein. Tämän lisäksi myös aseiden verkkokauppaa rajoi-tettaisiin yksityishenkilöiltä.

Ymmärrän, että muualla EU:ssa on vimma kieltää mil-tei kaikki aseet, eivätkä Parii-sin terrori-iskut ole sitä tyn-nyttäneet. Tunteita herättävä asiakaan ei saisi kuitenkaan su-mentaa päättäjien järkeä.

Vaikka Euroopassa kaikki aseet kielletäisiin, se ei takaa

säästymistä yhdeltäkään terro-riteolta tai ampuma-aserikok-selta, jotka tavanomaisimmin tapahtuvat luvattomin ase-in.

» Tässä talouden ja turvallisuuden tilanteessa olisi pähkähullua riisua itsemme vapaaehtoisesti aseista.

Kenenkään turvallisuutta ei myöskään paranna se, että luo-kittelisimme aseidemme vaa-rallisuuden ulkonäön perus-teella. Keinovalikoiman kurjis-tava sääntely saattaisi mahdol-listaa tulevaisuudessa pikem-minkin sen, että aseiden valmis-taminen olisi sen deaktivointia helpompaa.

Suomalainen ampuma-ase-harrastamiskulttuuri ja maan-puolustusratkaisut ovat eu-

rooppalaisessa mittakaavassa poikkeuksellisia.

Meillä on mittava joukko reserviläisiä, asekeräilijöitä, metsästäjiä ja urheiluampu-jia. Suomen nykyinen ampu-ma-aselainsäädäntö mahdol-listaa näiden ryhmien vastuul-lisen ampuma-aseharrastuk-sen.

Valmisteilla oleva ampu-ma-asedirektiivi veisi vastuul-lisilta aseharrastajilta mahdol-lisuuden metsästyksen, har-rastamiseen sekä reserviläis-toiminnan ylläpitämiseen. Sillä ei kuitenkaan olisi juuri min-käänlaista vaikutusta terroris-tien tai muiden vaarallisten ih-misten aseiden hankkimiseen tai käyttöön.

Suomen turvallisuus nojaa maanpuolustuksen osalta laa-jaan reserviin. Vapaaehtoisia ampuma-aseharrastuksia to-teutetaan omalla kustannuk-sella lainsäädännön puitteissa.

Toiminta on merkityksellistä ylläpitämään maanpuolustus-tahtoaamme sekä ampuma-ase-

harrastajien taitoja ja motivoa-tiota.

Tässä talouden ja turvalli-suuden tilanteessa olisi pähkä-hullua riisua itsemme vapaa-ehtoisesti aseista, mikäli Suomi ei kykene välttymään EU:n ko-mission ehdotukselta.

Puolautomaattiasneiden kiel-to vaarantaisi merkittävästi maanpuolustusvalmiuksiam-me, jotka nojaavat suurelta osin reserviläisten maanpuo-lustustahtoon sekä omaehtoi-seen ampumataidon ylläpitä-miseen.

Suomen maanpuolustuksen ja ampuma-aseharrastamisen erityispiirteet on ehdoitta huo-mioitava niin eurooppalais-ta kuin kansallistakin lainsää-däntöä valmistellessa. Taattua on se, ettei kukaan muu tee sitä puolestamme, elleimme me itse.

SUSANNA KOSKI
kansaneduskaja (kok.)

susanna.koski@eduskunta.fi

LEHTIKATSAUS

Vastuu jäänee hallitukselle

Päätoimittaja **Pekka Mervola** arvioi **Keskisuomalaisessa**, ettei hallitus voi laskea yhteis-kuntasopimuksen varaan.

”Postilakko on nyt pois alta. Silti ennuste suurelle yhteis-kuntasopimukselle on melko heikko, sillä työmarkkinajär-jestöjen keskustelu on julkis-suudessa edelleen nokittelua.

Yhtään yhteistä linjausta neuvottelijat eivät ole tuoneet julki. Työmarkkinajärjestöjen tapa neuvotella on ”kaikki tai ei mitään”-keskustelua.

Ratkaisu voi vielä syntyä, mutta se olisi pieni ihme. Val-takunnan asioiden hoito taitaa jäädä hallitukselle. Onnea hal-litukselle!”

VR:n strategia on alasajo

Timo-Pekka Heima ihmette-lee **Etelä-Suomen Sanomissa** valtionyhtiö VR:n itseään näi-vettäviä päätöksiä. Päättäjien olisi syytä puuttua asiaan.

”VR on tällä strategialla yrit-tänyt kehittää toimintaansa jo tarpeeksi kauan.

Jos yrityksellä olisi kyvykäs johto, siellä olisi jo huomattu, että lakkauttamalla ja sulke-malla on ainakin pitkällä ai-kavälillä hankala saada aikaan kasvua ja tulosta. Aikanaan vähintäänkin alueellinen juna-liikenne joutaa siirtää toimijal-le, jolla on sen kehittämiseen oikeasti mielenkiintoa ja moti-vaatiota.”

Maailman paras kansakoulu

Markku Kulmala kirjoittaa **Ilkassa** ”maanalaisesta huu-morista”, jota syntyy kovan val-lankäytön yhteiskunnissa. Hän viittää tarinaan Venäjä-tutkija Ilmari Susiluodon uutuuskir-jassa.

”Virolainen tiedemies ker-toi käyneensä Siperiassa maa-ilman parasta kansakoulua. Kaikki opettajat olivat Viron tiedeakatemian akateemikko-ja.”

”Maailman paras kansa-koulu on kipeiden kokemusten ja tuskan tuottamaa huumoria, jonka tarkoitus oli helpottaa ihmisten selviytymistä. Todel-lisuuspaon tarpeen taustalla olivat väkivaltaiset väestönsiir-rot ja raaka vallankäyttö Stali-nin ajan Neuvostoliitossa.

Suomalainen demokratia ja hyvinvointivaltio ovat pitäneet ihmisistä niin hyvää huolta, et-tei meillä ole ollut tarvetta pa-rantaa maailmaa venäläistyyli-sellä anekdoottihuumorilla.”

RAHIKAINEN

TOIMITTAJALTA

Ruokaketju "riistää" kotimaassakin

Olette varmaan huomanneet suomalaisen keskustelun pää-teeman: raha. Kaikki puhuvat palkoista, hinnoista, kuluista, säästämisestä.

Poliitikot saarnaavat työn yksikköhinnan kalleudesta, palkansaajat ovat tottuneet säännöllisiin ja nouseviin tuloihin. Viljelijöiden tilipussi laihtuu, mutta ruokakauppa halpuuttaa.

Ne, joilla on, pitävät kiinni omastaan. Ne, joilla on valtaa, sanelevat säännöt.

Kuljetusala on herkästi val-mis pysäyttämään koko maan ja kertomaan maailmalle, että olemme epäluotettava banaa-nivaltio, jonka sisäiset kiistat voivat lamauttaa päivässä.

Onkohan ymmärretty, et-tä parin päivän henkseleiden paukutus voi viedä vuosien leivän – pysyvästi? Maailma ei kauaa meitä muista eikä enää tilaa meiltä, kun lähempää-kin saa.

Miksi puhumme myös ruua-sa halvoista hinnoista emme-kä laadusta, vaikka pidämme itseämme koulutettuna laatu-kansana?

Me alaa seuraavat tiedäm-me, kuinka suurella sydämel-

lä jokainen mailolitra ja liha-kilo siellä maalla tuotetaan ja kuinka tyytyväisiä niiden syö-jät kaupungeissa ovat. Mik-si hyvästä eläinsuojelusta ja paneutuvasta työstä ei haluta maksaa?

Kuluttaja on kuningas, mut-ta tyhmä sellainen niin kauan kun ei tiedä riittävästi.

Tuottajan ja kuluttajan vä-lissä on arvoketju, josta jalos-tajat haluavat siivunsa ja kaup-pa reilun palansa. Siinä hal-puutetaan kaikkea.

Kiitos Finnwatchin, tiedäm-me nyt, että Suomessa syöty-jä ananaksia, tonnikalaa ja vii-meisempänä myös broileria tuotetaan polkemalla usein siirtotyöläisten oikeuksia. Pas-seja viedään, päiviä venyte-tään, palkkoja pidätetään ja lapsia värvätään.

Hyvinvoinvan Suomen osta-jat pahoittelevat ja lupaavat tiukentaa valvontaa, vaikka niiden olisi pitänyt tarkistaa työolot jo paljon aiemmin.

Yksikään opiskelija ei tar-vitse täällä niin halpaa purk-kirokaa, että ihmisten elämä maapallon toisella puolella vaarannetaan. Eivätkä halpaa ruoka tarvitse myöskään piz-za- ja muut pikaruokapaikat,

saati kalliimmat ravintolat, jot-ka myyvät ä la carte -listoillaan valmiiksi paistettuja tuonti-pihvejä, kanasalaatteja ja -pas-toja.

Mutta silmät auki: Ruoka-ketju ”riistää” kotimaassakin. Jos tehtaassa, kaupassa tai va-rastossa työskentelee maahan-muuttajia, siihen on selitys. Esimerkiksi se, että suomalai-set eivät suostu minimipalk-kaan, koska se ei riitä markki-navuokraan tai perheen asun-tolainaan.

Suomalainen tietää myös, ettei työntekijän ole pakko joustaa. Ylitöihin pitää pyy-tää nästisi, eikä niihin tarvitse suostua.

Omat siirtotyöläisemme Vi-rosta tai muut maahanmuutta-jat ovat sen sijaan tyytyväisiä, jos työtä on ja siitä saa palkkaa. Ylityölisät ovat tervetulleita, kun ei kämpilläkään välttä-mättä ole perhettä odottamas-sa. Ammattiliiton jäsenyyttä ja pykälien tuijottamista enem-män voi painaa työmoraali, velvollisuudentunto ja potku-jen pelko.

Kukaan ei riko lakia, enin-tään suomalaisia työkuluttu-ria. Lopputuotteen kilohinnas-

ta ei voi päätellä, kuinka paljon työtä tai raaka-ainetta on hal-puutettu. Ja onko sillä väliä-kään, jos se maistuu?

Pelko siitä, että maahan-muuttajat vievät työpaikat, ei siis ole turha. Jos yksi ja toi-nen tehdas, kauppa, hoivakoti, bussifirma ja muu palvelupaja huomaa työkultuurien eron, luulisi ay-liikkeenkin pitävän tehtaat ja satamat auki.

EIJA MANSIKKAMÄKI
eija.mansikkamaki@mt1.fi